

Spm. nr. S 1290

Til *ministeren for offentlige arbejder* 16/6 87) af:

Joanna Rønn (S):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at vende udviklingen for den kollektive trafik, så den yder en tilfredsstillende dækning lokalt, regionalt og på landsplan samt lever op til de rimelige pris- og kvalitetskrav, forbrugerne stiller til den?«

Begrundelse

Udviklingstendenserne for den kollektive trafik har de seneste år peget i to modsatte retninger: priserne er steget, og kvaliteten er faldet. I de seneste fem år er taksterne steget betydelig mere end lønudviklingen. Dette medfører faldende passagertal. (Der henvises til skrivelse af 4. juni 1987 fra Forbrugerrådet, som også er tilgået ministeren).

Jeg finder denne udvikling yderst uheldig. Ved Folketingets trafikpolitiske debat i april var et flertal enige i, at den kollektive trafik skulle styrkes. Derfor ønsker jeg oplyst, hvilke initiativer ministeren vil tage for at højne kvaliteten og modvirke passagerflugten.

Svar (26/6 87):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

I min trafikpolitiske redegørelse og i den trafikpolitiske handlingsplan, der var udgangspunktet for forårets trafikpolitiske debat i Folketinget, er omtalt en række aktiviteter, der sigter på at styrke den kollektive trafik. Lad mig blot nævne jernbaneforbindelsen over Storebælt, den fortsatte elektrificering, de nye IC-3 tog og DSBs nye takstsystem.

Der må imidlertid mere til, idet den kollektive trafik har vanskeligt ved at fastholde sit passagergrundlag. Dette giver i særlig grad problemer i hovedstadsområdet, hvor genevirkningerne fra den øgede biltrafik er størst.

Hovedstadsrådet, der står for den kollektive trafik i regionen, har længe været opmærksom på det ønskelige i at styrke den kollektive trafik og arbejder således med pla-

ner om renovering eller udskiftning af S-togene og en tunnelbane til Amager.

Med det sigte at skabe en bedre trafikplanlægning og trafikafvikling i hovedstadsregionen er jeg i øjeblikket i færd med at få nedsat et udvalg, der skal komme med forslag til langsigtede og holdbare løsninger for trafikken i området. Udgangspunktet for udvalgets arbejde vil bl.a. blive, at der skal sættes på en overflytning fra biltrafik til kollektiv trafik.

Spm. nr. S 1291

Til *indenrigsministeren* (16/6 87) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad en AIDS-test er for noget, og om der udstedes sådanne i Danmark?«

Begrundelse

Blandt de mange besynderlige ideer, som fremføres i debatten om AIDS, er, at der skal kræves AIDS-attester for at bestride bestemte funktioner. F.eks. har en færøsk arbejdsgiver indført et sådant krav over for nyansatte.

Jeg vil derfor gerne vide, om der er noget, der hedder en »AIDS-attest«, og hvad det er for en underlig størrelse.

Testes man for AIDS-smitte, er det ikke selve viruset, men antistofferne, der i givet fald konstateres, men de dannes først i løbet af 2-3 måneder, og hos nogle mennesker kan der endog gå længere tid. Det vil sige, at testen kun kan sige noget om, hvorvidt en person var smittet lang tid i forvejen.

Jeg har derfor vanskeligt ved at forestille mig, at læger med respekt for sig selv ville finde på at sætte deres navn på AIDS-attester, og jeg kan i øvrigt ikke se, hvad sådanne attester skulle gøre godt for.

Svar (26/6 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Sundhedsstyrelsen oplyser i anledning af spørgsmålet, at enkelte lande har indført bestemmelser om, at personer, der rejser ind i landet, skal dokumentere, at de ikke er smittede med AIDS-virus. Dette har naturligt medført, at en række personer har henvendt sig